

LIETUVOS TSR MOKSLŲ AKADEMIJA
ISTORIJOS INSTITUTAS
LIETUVOS TSR ISTORIJOS PROBLEMINĖ MOKSLINĖ TARYBA

LIETUVOS
ISTORIJOS
METRAŠTIS

1984 METAI

VILNIUS „MOKSLAS“ 1985

INSTITUTE OF HISTORY
OF THE ACADEMY OF SCIENCES OF THE LITHUANIAN SSR
THE SCIENTIFIC PROBLEM BOARD
OF THE HISTORY OF THE LITHUANIAN SSR

THE YEAR-BOOK
OF LITHUANIAN
HISTORY

1984

VILNIUS

1985

INSTITUT FÜR GESCHICHTE
DER AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER LITAUISCHEN SSR
PROBLEMISCHER-WISSENSCHAFTLICHER RAT
FÜR GESCHICHTSFORSCHUNG DER LITAUISCHEN SSR

JAHRBUCH
FÜR LITAUISCHE
GESCHICHTE

1984

VILNIUS

1985

АКАДЕМИЯ НАУК ЛИТОВСКОЙ ССР
ИНСТИТУТ ИСТОРИИ
НАУЧНЫЙ СОВЕТ ПО ПРОБЛЕМАМ ИСТОРИИ
ЛИТОВСКОЙ ССР

ЕЖЕГОДНИК
ИСТОРИИ
ЛИТВЫ

ГОД 1984

ВИЛЬНЮС «МОКСЛАС» 1985

63.3(2L)
Li 237

Redakcinė kolegija:

Bronius VAITKEVIČIUS (vyr. redaktorius), Alfonsas EIDINTAS, Mečislovas JUČAS,
Vytautas MERKYS, Vacys MILIUS, Leonas MULEVICIUS, Rita STRAZDŪNAITĖ
(sekretorė), Tamara TARŠILOVA, Adolfas TAUTAVIČIUS, Irena VALIKONYTĖ, Regina
ZEPKAITĖ (vyr. redaktoriaus pavaduotoja)

Išleista LTSR MA Istorijos instituto užsakymu

L 0505040000—229 Z-85
M854(08)—85

© LTSR MA Istorijos institutas, 1985

LIETUVOS STATISTIKOS DUOMENYS APIE 1920—1940 m. EMIGRACIJĄ

ALFONSAS EIDINTAS

Lietuvių emigracijos raida ir apibendrinti jos duomenys tarybinėje istoriografijoje dar nenagrinėti, nežinomas tikslus į užsienį 1920—1940 m. išvykusiu Lietuvos gyventojų skaičius. Kai kurių duomenų apie emigrantus į Pietų Amerikos šalis paskelbė P. Ulevičius¹, o apie išvykimą į JAV — ekonomistas S. Vaitekūnas². Šio straipsnio tikslas — paméginti nustatyti emigrantų iš Lietuvos skaičių Lietuvos respublikos laikotarpiu ir, remiantis buržuazine statistika, paanalizuoti lietuvių emigrantų amžių, socialinę ir šeimyninę padėtį, kiek žmonių išvyko į atskiras šalis.

Lietuvos vidaus reikalų ministerijos surinkti duomenys apie emigrantus, statistikos analizė leidžia teigti, kad 1920—1940 m. lietuvių emigracija buvo ekonominė, t. y., kaip ir XIX a. antrojoje pusėje ir iki 1914 m., jos priežastys liko ekonominės. Todėl politinės emigracijos šiuo laikotarpiu neišskirsiame, nes ji nesudarė didesnio išvykusiu procento: pasitaikė atvejų, kad kai kurie asmenys (daugiausia aktyvūs revoliucinio judėjimo dalyviai) slapta emigravo į TSRS, į Lenkiją išvyko keliasdešimt plečkaitininkų ir pan. Žymesnės politinės emigracijos nesukėlė ir 1926 m. gruodžio 17 d. fašistinis perversmas Lietuvoje. Tiesiogiai po jo Vidaus reikalų ministerija (toliau — VRM), remdamasi vestų bylų duomenimis, nustatė, jog emigravo tik 12 asmenų, iš kurių 2 buvo sulaikyti³.

Iš buržuazinės Lietuvos statistikos galima nustatyti emigrantų skaičiu ir jų pasiskirstymą imigracijos valstybėmis tik 1923—1939 metais⁴. Oficialių duomenų apie 1920—1922 m. emigraciją nepaskelbta.

1920—1940 m. emigrantų skaičius

1920—1922 m. emigracijos iš Lietuvos duomenis susumavo VRM pagal išduotų vizų skaičių. 1920 m. buvo išduotos 3034 vizos (iš jų 2514 į JAV), 1921 m.— 5166 vizos (iš jų 4185 į JAV) ir 1922 m.— 7119 vizų (iš jų

¹ Ulevičius P. Pietų Amerikos lietuviai.— V., 1960, p. 10—16.

² Vaitekūnas S. Lietuvių emigracija į JAV XIX a. antroje pusėje—XX a. pirmoje pusėje.— Lietuvos TSR aukštųjų mokyklų mokslo darbai. Ekonomika. V., 1973, t. 12, sas. 1, p. 47—54.

³ Lietuvos TSR centrinis valstybinis archyvas (toliau — CVA), f. 378, ap. 5, b. 1808, l. 77.

⁴ Lietuvos statistikos metraštis (toliau — LSM) 1939 metams.— K., 1940, p. 54.

6494 į JAV). Kiti emigrantai vyko daugiausia į Pietų Afriką, tačiau kadangi jie dažniausiai keliavo per Londoną, kartais būdavo klaidingai fiksuojami kaip emigrantai į Angliją⁵. Emigracijos duomenys pagal vizų skaičių netikslūs. 1925 m. VRM išdavė 1020 užsienio pasų, o statistikoje užfiksuoti 2869 emigrantai, 1926 m. išduotos 6584 vizos, o statistika nurodo 10 364 emigrantus. Vizų ir emigrantų skaičius nesutampa, nes emigruodavo daug šeimų, tuo tarpu neretai viena viza buvo išduodama visai šeimai⁶. Statistiką tuo metu sudarydavo VRM, remdamasi emigracijos biurų pranešimais⁷.

Kadangi apie 1920—1922 m. emigraciją skelbtų duomenų nėra, reikia remtis Lietuvos TSR CVA aptiktu VRM piliečių apsaugos departamento 1924 m. rugpjūto 16 d. pranešimu Politikos departamento⁸. Šio dokumento duomenys praktiškai sutampa su jau minėto VRM 1929 m. sausio 10 d. rašte Žemės ūkio ministerijai nurodytais 1920—1922 m. emigracijos duomenimis. Tai vieninteliai skaičiai, atspindintys 1920—1923 m. emigraciją, todėl juos ir įtraukėme į 1 lentelę. 1924—1939 m. statistiniai duomenys imami iš LSM.

VRM surinktais duomenimis, 1920—1923 m. iš Lietuvos daugiausia vyko į Jungtines Amerikos Valstijas: 1920 m. į JAV išvyko 3514 emigrantų, 1921 m.—4185, 1922 m.—6494, 1923 m.—8132 emigrantai (žr. 1 lent.). I kitas šalis vyko nedaug. Didelis emigrantų į JAV skaičius neturėtų stebinti, nes nemažą jų dalį sudarė po Pirmojo pasaulinio karo iš JAV į Lietuvą grįžę išeivai, kurie tikėjos čia gerai įsikurti. Tačiau daugelis jų negavo buržuazinės vyriausybės paramos, nesuvokė Lietuvos sąlygų, dėl infliacijos ir valiutos keitimų prarado santaupas ir nusivylę grijo gyventi į JAV. Tačiau ir kitais metais vos ne po tūkstantį emigrantų vyko į JAV, nors šios šalies vyriausybė įvedė emigrantų iš Europos šalių, tarp jų ir iš Lietuvos, kvotą (normą). Kiekvienos šalies emigrantų į JAV kvota sudarė 3% tos šalies žmonių, kurie gyveno JAV (1920 m. gyventojų surašymo duomenimis). Kvotų surašymas pradėtas 1921 m. birželio 3 d. ir buvo tęsiamas 1922 metais. Kvota nelietė JAV piliečių, gimusų Amerikoje asmenų ir natūralizuotų joje bei vaikų ir jaunuolių iki 18 metų. Įvažiuoti į JAV pirmenybė buvo teikiama senųjų imigrantų žmonoms, tėvams, vakiams, broliams, seserims ir sūžadėtinėms⁹. Norimą asmenį į JAV galima buvo iškvesti pasižadėjimu („affidavit“), kurį notaras turėjo paliudyti ir perduoti VRM. Tuomet ministerija efidevito savininkui išduodavo užsienio pasą. Dėl šių priežasčių emigrantų į JAV skaičius ir buvo didelis. Antai, iš Užsienio kalbų informacijų organizacijos JAV lietuvių biuro gautomis žiniomis, nuo 1923 m. liepos 1 d. iki 1924 m. liepos 1 d. į JAV buvo leista įvažiuoti 2310 emigrantų iš Lietuvos¹⁰. Nuo 1924 m. liepos

⁵ VRM emigracijos referento 1929.I.10 d. raštas Žemės ūkio ministerijai.—CVA, f. 1367, ap. 5, b. 211, l. 317.

⁶ VRM 1927.IV.7 d. pranešimas ministriui pirmininkui.—CVA, f. 1367, ap. 9, b. 270, l. 37.

⁷ Ten pat, l. 30.

⁸ Ten pat, ap. 5, b. 203, l. 184—185.

⁹ Svetimų kalbų informacijų organizacija (Foreign Language Information Service).—Trimitas. K., 1923, birž. 21, Nr. 144, p. 25—26.

¹⁰ Ten pat, p. 24, 28.

1 lentelė. Emigracija šalimis 1920—1940 m.

SALIS	METAI										
	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930
JAV	3514	4185	6494	8132	861	778	1090	1429	751	967	683
Argentina	0	3	65	130	499	689	1353	1995	2151	6093	2280
Brazilija	0	1	13	31	24	22	5669	11 702	1199	4536	836
Kanada	69	303	172	183	195	112	969	1040	2165	1335	869
Urugvajus	0	0	0	8	141	85	229	571	709	1394	763
Pietų Afrika	351	666	342	128	38	72	106	409	970	1238	791
Palestina	0	0	0	0	476	377	202	56	39	146	85
Kitos šalys	0	8	33	320	817	734	746	884	507	288	121
Iš viso	3934	5166	7119	8932	3051	2869	10 364	18 086	8491	15 999	6428

Lentelė sudaryta remiantis: Lietuvos vidaus reikalų ministerijos piliečių apsaugos departamento
Vidaus reikalų ministerijos duomenys apie emigraciją 1940 metų sausio—gegužės mén. (apskaičiuota
statistikos metraštis 1939 metams.—K., 1940, p. 54).

* 1940 m. emigracija apima tik sausio—gegužės mén. imtinai.

1 d. Lietuvai buvo taikoma 344 emigrantų kvota. 1929 m. kovo 22 d. JAV prezidentas H. Huveris paskelbė naujas imigracijos normas, pagrįstas JAV gyventojų tautinės kilmės duomenimis, kurios pradėtos taikyti nuo tų pačių metų liepos 1 dienos. Lietuvai buvo nustatyta 366 emigrantų kvota¹¹.

Lietuvos statistikos duomenimis, kvota kasmet buvo gerokai viršijama. 1924 m. iš Lietuvos į JAV emigravo 861 asmuo, 1925 m.—778, 1926 m.—1090, 1927 m.—1429, 1928 m.—751, 1929 m.—967 ir t. t.¹² Kvotą viršydavo vadinamieji ne kvotos emigrantai. Antai 1928 m. (iki birželio 30 d.) iš Lietuvos į JAV išvyko 687 asmenys. Iš jų 4 valdininkai, svečiai, biznoriai, 57 turistai, 26 tranzito keleiviai, 163 eiliniai emigrantai ir 417 ne kvotos emigrantų¹³. Lietuvos konsulas Vašingtone P. Zadeikis, remdamasis JAV darbo departamento imigracijos biuro žiniomis, surinko papildomus duomenis apie šiuos emigrantus: iš visų 417 ne kvotos emigrantų 81 buvo JAV piliečių žmonos, 50—jų vaikai, 252—grįžtantys į JAV gyventi, 20—gimę ne kvotos šalyse, 8 studentai ir 6 dvasininkai¹⁴. Taigi didelė dalis emigrantų į JAV buvo vienaip ar kitaip susiję su šia šalimi (ten gyveno jų šeimų nariai, giminaičiai ar net jie patys buvo gyvenę Amerikoje, o dalis net turėjo JAV pilietybę)¹⁵. Šiuo atveju mums svarbu, kad į emigrantų skaičių buvo įrašomi ir lietuvių, anksčiau emigra-

¹¹ Lietuvos generalinio konsulo JAV P. Zadeikio 1929.V.2 d. pranešimas Lietuvos užsienio reikalų ministerijai.—CVA, f. 1367, ap. 5, b. 211, l. 264.

¹² LSM 1939 metams.—K., 1940, p. 54.

¹³ CVA, f. 1367, ap. 5, b. 211, l. 263.

¹⁴ Ten pat.

¹⁵ Tai ne vienintelis dokumentas, liudijantis, jog į JAV vykstantys iš Lietuvos asmenys, JAV piliečiai, buvo įtraukiami į emigrantų skaičių. Emigracijos biurų mėnesiniuose pranešimuose Vidaus reikalų ministerijai kartais nurodytas ir išvežtų Lietuvos emigrantų, JAV piliečių, skaičius.

1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	Iš viso	%
320	151	130	181	185	138	288	273	228	91	30 869	30,1
189	74	92	130	199	270	298	185	47	0	16 744	16,3
41	66	90	137	165	370	40	24	16	0	24 982	24,4
83	80	45	54	22	70	39	39	95	3	7942	7,8
206	73	34	59	45	55	58	4	2	1	4437	4,3
460	291	200	267	256	262	155	110	103	0	7215	7,0
118	194	671	646	943	501	50	101	66	337	5008	4,9
339	72	38	47	96	41	51	75	47	0	5264	5,1
1756	1001	1300	1521	1911	1707	979	811	604	432*	102 461	

1924 m. rugėjo 16 d. pranešimas politikos departamentui.— CVA, f. 1367, ap. 5, b. 203, l. 184—185; pagal mėnesinius emigracijos būrių pranešimus).— CVA, f. 1367, ap. 9, b. 270, l. 2; Lietuvos sta-

vę į JAV, reemigravę į Lietuvą ir dar kartą emigruojantys. Dėl to ir buvo viršijama kvota.

Dalis asmenų imigruodavo į JAV nelegaliai (be imigracinių vizų). P. Žadeikio duomenimis, vidutiniškai per metus taip į JAV imigruodavo apie 1000 lietuvių. 1928 m. JAV valdžios organai užfiksavo 596 lietuvių kilmės asmenis, mėginusius atvykti į JAV be vizų. Iš jų 62 buvo sulaikyti ir neleisti: 54 prie Kanados—JAV sienos ir 8 — Atlanto uostuose. Be to, tais metais iš JAV buvo deportuoti 34 lietuvių kilmės asmenys, 26 iš jų — į Lietuvą¹⁶. Dėl šių priežascių pagal amerikiečių statistiką sunku tiksliai nustatyti lietuvių imigraciją į JAV, nes lietuvių atvykdavo ir iš kitų šalių.

1920—1921 m. žmonės daugiausia vyko per Liepojos uostą, o 1922—1924 m. „Junaitid Steits Lain“ („United States Line“) kompanija gabeno emigrantus per Brēmeną. 1923 m. nemaža emigrantų išplaukė iš Kláipėdos uosto¹⁷.

1924 m. kelionė brangiai kainavo. Tarptautinio keleivių biuro kainorāščiuose nurodytos tokios laivakorčių kainos II klase¹⁸:

iki Njujorko	1250 litų	iki Meksikos	2025 litai
„ Kubos	1800	„ Argentinos	1822,50 lito
„ Brazilijos	1507 litai	„ Kanados	1250 litų

Vėliau laivakorčių kainos keitėsi labai nepastebimai.

Taigi 1920—1940 m. (iki birželio 1 d.) (žr. 1 lent.) iš Lietuvos emigroavo 102 461 gyventojas. Iš jų 30 869 (30,1%) į JAV, 24 982 (24,4%) į Braziliją, 16 744 (16,3%) į Argentiną, 7942 (7,8%) į Kanadą, 4437 (4,3%) į Urugvajų, 5264 (5,1%) į kitas šalis. Į Pietų Afriką emigroavo 7215 išeivius

¹⁶ CVA, f. 1367, ap. 5, b. 211, l. 263.

¹⁷ Politikos departamento direktoriaus B. K. Balučio 1924.III.19 d. pranešimas VRM.— CVA, f. 1367, ap. 5, b. 203, l. 184.

¹⁸ Ten pat, l. 84.

(7,0%), į Palestiną — 5008 išeiviai (4,9% visų emigrantų). Absoliuti dauguma emigrantų į Pietų Afriką ir Palestiną — žybai.

Lietuviai 1920—1923 m. daugiausia vyko į JAV (dalis pakartotinai), o 1926—1930 m. ūmai išaugo emigracija į Braziliją ir Argentiną.

1920—1940 m. emigrantų skaičius (102 461) nustatytas, remiantis archyvų ir oficialios statistikos duomenimis, tikslėsių kol kas nėra, todėl šių skaičių reikia laikyti patikimiausiu. Jei 1920—1923 m. emigracijos skaičių laikytume kiek per dideliu, tai reikia prisiminti netikslumus dėl šeimų vizų, be to, buržuazinė statistika nefiksavo negausios reemigracijos. 1929 m. emigracijos įstatyme numatyta, kad emigracijos įstaiga turi kassmet į Lietuvą pargabenti varge atsidūrusių Lietuvos emigrantų dalį (2%) nemokamai ir dalį (taip pat 2%) už pusę kainos. Jų skaičius neturėjo sudaryti daugiau kaip 4% praėjusių metų Lietuvos emigrantų skaičiaus¹⁹. Įstatymo buvo laikomasi. 1929 m. Baltijos Loidas („Baltic Lloyd“) išvežė į Pietų Ameriką 2992 emigrantus, todėl 1930 m. privalejo į Lietuvą parvežti 60 asmenų (iš jų 30 už pusę kainos)²⁰. „Kompanijos Zeneral Transatlantik“ („Compagnie Generale Transatlantique“) išvežė į Pietų Ameriką 1905 emigrantus, todėl 38 asmenis turėjo parvežti nemokamai ir tiek pat — už pusę kainos²¹. 1931 m. Baltijos Loidas išvežė iš Lietuvos 190 emigrantų ir 1932 m. buvo įpareigotas veltui pargabenti 4 asmenis ir 4 už pusę kainos²². 1932 m. ši kompanija išvežė 85 emigrantus ir kitais metais turėjo parvežti 1 emigrantą nemokamai ir vieną už pusę kainos²³. Šio įstatymo paragrofa laivininkystės linijos turėjo laikytis iki 1940 m. ir pargabenti apie 4% to pageidavusių asmenų.

Emigracijos į Pietų Amerikos šalis išaugimas

Antra didelė emigracijos banga pastebima 1926—1930 m. į Pietų Amerikos šalis — Braziliją, Argentiną ir iš dalies Urugvajų. Ypač staigiai išaugo emigracija į Braziliją. 1925 m. į šią valstybę išvyko tik 22 žmonės, o 1926 m. — 5669, 1927 m. — 11 702, 1928 m. — 1199 ir 1929 m. — 4536. Su mažėjus emigracijai į Braziliją, padaugėjo išvykstančiųjų į Argentiną. Į šią šalį 1928 m. išvyko 2151 emigrantas, 1929 m. — 6093, 1930 m. — 2280.

1926—1930 m. emigrantų padaugėjo dėl to, kad ilgą laiką Lietuvoje vargingai gyvenusių žmonių dalis negalėjo emigruoti, nes neturėjo lėšų kelionei. Todėl emigracija labai suintensyvėdavo, kai užsienio laivininkystės kompanijos pažadėdavo gabenti „nemokamai“, t. y. už kelionę emigrantas užsimokėdavo jau dirbdamas imigracijos šalyje daugiausia stambieris dvarininkams, didelių ūkių savininkams, kurie ir apmokėdavo laivininkystės linijoms emigrantų kelionės išlaidas. Taip būdavo garantuojama pigi darbo jėga ir vėliau žiauriai ekspluoatuojami atvykėliai. Nemo-

¹⁹ Vyriausybės žinios. — K., 1929, spalio 21, Nr. 310, p. 2—3.

²⁰ VRM 1930.II.6 d. pranešimas emigracijos bendrovei. — CVA, f. 377, ap. 10, b. 1, l. 117.

²¹ Ten pat, b. 274, l. 136.

²² VRM emigracijos referento K. Kasakaičio 1932.I.26 d. pranešimas bendrovei. — Ten pat, b. 1, l. 179.

²³ Ten pat, l. 212.

kama kelione skubėdavo pasinaudoti daugiaavaikės šeimos, kurios jokiu kitu atveju nebūtų pajėgusios surinkti pinigų. Antai iš 6321 asmens, emigravusio į Braziliją, net 1038 buvo vaikai iki 9 m., į Argentiną — iš 9859 išeivių 713 buvo vaikai iki 9 metų. Apskritai vaikai iki 14 m. sudarė 15,7% visų 1929—1939 m. emigravusių Lietuvos gyventojų (žr. 2 lent.).

2 l e n t e l ē . 1929—1939 m. Lietuvos emigrantų sudėtis

Amžius (metai)	1929—1939 m. skaičius	%	Užsiémimas	1929—1939 m. skaičius	%	Šeimyninė padėtis	1929—1939 m. skaičius	%
Iki 9	4071	12,0	Zemės ūkis	17 170	50,5	Nevedė, netekėjusios	21 494	63,2
10—14	1271	3,7	Pramonė ir amatai	4352	12,8	Vedę, iš- tekėjusios	11 317	33,3
15—19	4370	12,8	Prekyba ir kre- ditas	1548	4,6	Našliai, našlės	710	2,11
20—24	7376	21,7	Transportas ir susisiekimas	107	0,3	Išsisky- rė, išsi- skyrusios	33	0,1
25—29	7486	22,0	Valstybės ir visuom. tarnaut.	637	1,9	Nenuro- dyta	463	1,4
30—39	5873	17,3	Kiti užsiémi- mai	4839	14,2			
40—49	1446	4,3	Nenurodė užsi- érimo	2793	8,2			
50—59	952	2,8	Be užsiérimo	2571	7,6			
60 ir dau- giau	876	2,5						
Nenurodė amžiaus	316	0,9						
Is viso	34 037	100		34 017	100		34 017	100

Lentelė sudaryta remiantis: LSM 1929—1930 m.—K., 1931, p. 68—71; Statistikos biuletenis, 1932, sausis, Nr. 1(99).—K., p. 38—39; Statistikos biuletenis, 1939, sausis, Nr. 1(111).—K., p. 36; LSM 1933 metams.—K., 1934, p. 52—53; LSM 1934 metams.—K., 1935, p. 52—55; LSM 1935 metams.—K., 1936, p. 52—53; LSM 1936 metams.—K., 1937, p. 52—53; LSM 1937 metams.—K., 1938, p. 52—55; LSM 1938 metams.—K., 1939, p. 52—53; LSM 1939 metams.—K., 1940, p. 52—53.

1925 m. gegužės mėn. „Prancūzų linija“ pradėjo Lietuvoje platinti reklaminių leidinių „Priėmimo sąlygos nemokamai kelionei į San Paulo Brazilijoje“²⁴. Jame buvo skelbiama, jog garlaivijų bendrovė priima šeimas (nuo 12 iki 45 m.) lauko darbams. Buvo leidžiama prie išvykstančių šeimų prisidėti tévams, uošviam, nevedusiems broliams ir netekėjusioms seserims bei kitiems giminaičiams. Keleiviai turėjo raštu pasižadėti dirbti kavos plantacijose ir prižiūrėti tiek tükstančių kavos medelių, kiek tinkamų darbui asmenų buvo šeimoje. Už 1000 medelių priežiūrą buvo žadama mokėti 350—400 milreisų²⁵ per metus. Vienoje fermoje paprastai būdavo nuo 0,5 iki 4 milijonų medelių. Atstumas nuo vieno medelio iki kito — 4 metrai²⁶. Nežinodami sąlygų, masinami tariamai nemokamos kelionės, už

²⁴ CVA, f. 394, ap. 8, b. 15, l. 19.

²⁵ 1 milreisus buvo lygus 1,56 lito.

²⁶ CVA, f. 394, ap. 8, b. 15, l. 19—20.

3 lentelė. Emigracija tautybėmis ir šalimis 1929—1939 m.

Tautybė	Salys									
	JAV		Argentina		Brazilija		Kanada		Urugvai	
	vyr.	mot.	vyr.	mot.	vyr.	mot.	vyr.	mot.	vyr.	
Lietuviai	412	964	4885	3889	3476	1653	1009	973	1046	
Zybai	562	762	376	407	193	201	255	315	383	
Vokiečiai	14	23	57	50	42	28	98	83	14	
Rusai	0	4	48	39	400	250	1	4	48	
Lenkai	3	3	39	27	26	16	2	8	4	
Kitos tautos	0	4	15	7	5	6	6	4	7	
Svetimšaliai	410	383	11	9	19	6	2	1	10	
Iš viso	1401 39,5	2143 60,5	5431 55,1	4428 44,9	4161 65,8	2160 34,2	1343 19,2	1388 50,8	1512 56,1	
Iš viso	3544 10,4		9859 29,0		6321 18,6		2731 8,0		2693 7,9	

Lentelė sudaryta remiantis šaltiniais, nurodytais 4 lentelėje.

kurią plantacijose buvo tikimasi greitai atidirbtį, emigrantai užplūdo emigracijos kontoras. Iš visų 1926—1927 m. į Braziliją vykusiu emigrantų tik ketvirtadalis keliavo savo lėšomis. Emigravo daugiausia smulkieji valstiečiai ir jų vaikai, palikdami turta žmonoms ar giminėms, išnuomodamai. Antra didesnė emigrantų dalis buvo miesto ir žemės ūkio darbininkai²⁷.

1927 m. rugpjūčio mėn. ministrų kabinetas, konstatavęs, jog emigracija įgavo nepageidaujamą mastą, uždraudė gabenti iš Lietuvos emigrantus veltui, t. y. Brazilijos ar bet kurios kitos užsienio valstybės vyriausybės ar kolonizacinės įstaigos lėšomis. Apie tai buvo informuoti apskričių viršininkai²⁸. Tačiau šis nutarimas emigracijos nesustabdė. Tik vėliau, kai pasaulinė ekonominė krizė paveikė visas kapitalistines šalis, imigracijos šalys suvaržė imigraciją, Pietų Amerikoje išaugo revoliuciniai bruzdėjimai, plėtojosi politinės krizės, emigracija labai sumažėjo. Be to, Argentina įvedė didelį muitų mokesčių, Pietų Afrikos Sąjunga nuo 1930 m. balandžio mėn. įvedė imigracijos kvotą, pagal kurią iš Lietuvos kasmet buvo įsileidžiama tik po 50 emigrantų²⁹. Todėl 1930—1939 m. iš Lietuvos vyko daugiausia anksčiau emigravusių asmenų giminės, šeimos nariai, praše bur-

²⁷ VRM 1927.IV.7 d. pranešimas ministriui pirmininkui.—CVA, f. 1367, ap. 9, b. 270, l. 35—37.

²⁸ VRM emigracijos referento 1927.VIII.22 d. pranešimas Kauno m. ir apskrities viršininkui.—CVA, f. 1367, ap. 5, b. 310, l. 46.

²⁹ Vileišis V. Mūsų emigracija.—Tautos ūkis. K., 1931, Nr. 2, p. 43.

jus							Iš viso		Iš viso
	Pietų Afrika		Palestina		kitos šalys		vyr.	mot.	
mot.	vyr.	mot.	vyr.	mot.	vyr.	mot.	%	%	%
643	15	12	0	0	189	132	11 032	8266	19 298
463	1926	2156	1511	1991	368	395	5544	6690	12 234
17	0	1	0	0	1	2	226	204	430
30	0	0	0	0	53	48	52,6	47,4	1,3
7	1	4	0	0	2	4	550	375	925
6	0	1	0	1	1	1	59,5	40,5	2,7
15	8	9	7	11	9	10	77	69	146
1181	1950	2183	1518	2003	623	592	17 939	16 078	34 017
43,9	47,2	52,8	43,1	56,9	51,3	48,7	52,7	47,3	100,0
	4133		3521			1215			
	12,1		10,4			3,6			

žuazinę vyriausybę išleisti juos išvykti pas gimines į užsienį. Šie prašymai saugomi archyve³⁰.

1929—1939 m. statistikos analizė

1927 m. galų gale buvo susirūpinta Lietuvos statistikos būkle. Centrinis statistikos biuras (toliau — CSB) kreipėsi į VRM emigracijos referentūrą, prašydamas smulkesnių žinių apie emigraciją. Atsakomajame rašte referentas nurodė, jog gali pateikti tik bendrą 1925—1927 m. emigrantų skaičių ir jų išvykimą atskiromis šalimis, nenurodydamas lyties, nes tokia statistika nebuvo vedama. Referentas pageidavo, kad CSB parengtų naują emigrantų registracijos formą, nes senoji netobula, trūksta elementarių statistikos duomenų — tautybės, pilietybės ir kt.³¹

1928 m. vasario 27 d. buvo pakeista nuo užsienio pasų atplėšiamų kuponų sistema, nes ji buvo nepatogi, sunku kontroliuoti emigrantų judėjimą. Vietoj kortelių pirmajame paso puslapyje įvestas antspaudas su užrašu „Emigranto pasas“ ir registracijos numeris. Pasienio policija turėjo

³⁰ Nuo 1934 m. spalio iki 1935 m. spalio³² apie 300 iš emigravusiųjų giminaičių, šeimos narių praše vyriausybę išleisti į Urugvajų ir Argentiną.— CVA, f. 1367, ap. 5, b. 264, l. 1—331.

³¹ Ten pat, b. 310, l. 94.

4 lentelė. Emigracija metais ir tautybėmis 1929—1939 m.

Tautybė	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	Metai		Iš viso	% %
												1929	1930	1931	1932
Lietuviai	12 030	4 185	476	222	251	345	367	407	487	366	162	19 298	56,7		
Zydai	2 825	1 736	1 098	717	1 020	1 101	1 418	1 007	447	426	439	12 234	36,0		
Vokiečiai	267	104	26	4	2	10	4	3	6	3	1	430	1,3		
Lenkai	105	19	3	2	0	7	0	2	2	6	0	146	0,4		
Rusai	457	64	5	9	3	33	88	252	3	10	1	925	2,7		
Kt. tautos	39	10	6	5	1	0	0	2	0	0	1	64	0,2		
Svetimšaliai	276	310	142	42	23	25	34	34	34	0	0	920	2,7		
Iš viso	15 999	6 428	1 756	1 001	1 300	1 521	1 911	1 707	979	811	604	34 017			
%	47,0	18,9	5,2	2,9	3,8	4,5	5,6	5,0	2,9	2,4	1,8		100		

Lentelė sudaryta remiantis: Lietuvos statistikos metrastis (toliau — LSM) 1929—1930 m.—K., 1931 p. 68—71; Statistikos buletenis, 1932, sausis, Nr. 1(99).—K.; 1933, sausis, Nr. 1(111).—K., p. 36; LSM 1933 metams.—K., 1934, p. 52—53; LSM 1936 metams.—K., 1935, p. 52—53; LSM 1936 metams.—K., 1937, p. 52—53; LSM 1937 metams.—K., 1938, p. 52—55; LSM 1938 metams.—K., 1939, p. 52—53; LSM 1939 metams.—K., 1940, p. 52—53.

nurašyti registracijos numerį ir mėnesio pabaigoje visų emigrantų sąrašus pateikti VRM³². Tačiau balandžio 1 d. pasų antspaudavimas panaikintas ir toliau prie jų buvo segamos kortelės, kurias pasienio policija turėjo atplėsti ir pateikti VRM³³. Statistika pradėjo kaupti gerokai daugiau duomenų apie emigruojančius asmenis. Todėl jau 1929 m. ji tapo vertingesnė, leidžia daryti kai kuriuos apibendrinimus apie 1929—1939 m. emigraciją, nes buvo žymima socialinė emigrantų sudėtis. Iš 2 lentelės matyti, kad didžiausią emigrantų dalį sudarė valstiečiai — 50,5%, pramonės darbininkai ir amatininkai — 12,8%, kitų profesijų asmenys — 14,2%, o 15,8% išeivių buvo be užsiemimo arba jo nenurodė. Emigravo daugiausia nevedę vyrai ir netekėjusios moterys — viengungiai sudarė 63,2% visų 1929—1939 m. išeivių. Vedusieji sudarė 33,3%, našliai ir našlės — 2,1%. Į Argentiną, Braziliją, Urugvajų daugumą išeivių sudarė vyrai. Moterys daugiau vyko į JAV — 60,5% (daug jų keliavo pas anksčiau emigravusius vyrus, tėvus, brolius) ir į Kanadą (50,8%), nes šios šalies valdžia pageidavo moterų, norinčių dirbtį tarnaitėmis, ir jų imigracijos nevaržė. Jos taip pat sudarė daugumą vykusių į Palestiną (51,3%) ir Pietų Afriką (52,8%).

Dauguma išeivių buvo jauni žmonės. Vaikai iki 14 m. sudarė 15,7%, jaunimas nuo 15 iki 19 m.— 12,8%, nuo 20 iki 24 m.— 21,7%, nuo 25 iki 29 m.— 22% visų emigrantų. Išeiviai iki 50 m. sudarė absoliučią daugumą — 93,8% — emigrantų. Tai buvo dėsninga, nes Pietų Amerikos valstybės negarantavo, jog vyresni žmonės gaus darbo — plantacijų savininkams reikėjo stiprių, jaunu darbininkų, nors ir jie sunkiai pakeldavo neįprastą klimatą.

Įdomi emigrantų tautinė sudėtis. 1929—1939 m. daugumą išeivių sudarė lietuviai — 56,7%. Net 36,0% emigrantų buvo žydai, kurie vyko į Palestiną ir Pietų Afrikos Sąjungą. Lietuvių išeivių daugiau buvo vyru — 57,2%, o žydu — moterų — 54,7%. 3 lentelėje skaičiumi ir procentais parodyta ir kitų Lietuvos gyventojų tautinių mažumų emigracija.

Zydų emigracija neaiškintina vien ekonominėmis priežastimis. Tam atsiliepė ir tarptautinė padėtis. Jie gausiau ėmė vykti po 1933 m., kai Vokiečijoje į valdžią atėjo fašistai. Zydų emigracija į Palestiną buvo suinteresuotas sionistinės organizacijos. 1934 m. kovo—balandžio mėn. apie 560 žydų iš įvairių Lietuvos apskričių įteikė ministrui pirmininkui prašymus padėti, kad Didžioji Britanija duotų jiems leidimus ivažiuoti į Palestiną. Tai buvo organizuota akcija, nes visų prašymų tekstai identiški, skiriasi tik juos pasirašiusių pavardės ir adresai³⁴. Išvykimu į Palestiną rūpinosi speciali Palestinos istaiga Lietuvoje. Ji gaudavo Palestinos administracijos kvietimus (sertifikatus), išdalydavo juos žydų tautybės asmenims ir aprūpindavo išvykstantįjį užsienio pasu ir viskuo, kas būtina kelionei. Žydai iš Lietuvos daugiausia vyko italų linijos „Loido Triesto“.

³² Emigracijos referento K. Kasakaičio pranešimas geležinkelio policijos viršininkui.— Ten pat, b. 209, l. 153.

³³ Ten pat, l. 193.

³⁴ Zydų prašymai.—CVA, f. 923, ap. 1, b. 1378, l. 1—136; b. 1381, l. 1—216; b. 1380, l. 1—167.

(Lloyd Triestino) laivais iš Konstancos uosto³⁵. Nuo 1931 m. jie sudarė pagrindinę Lietuvos emigrantų dalį (žr. 4 lent.) ir dominavo iki 1940 m., išskyrus 1937 metus, kai vėl dauguma išeivių buvo lietuviai.

Absoliučią išeivių daugumą 1920—1940 m., nors tiksliai 1920—1928 m. duomenų apie tautinę emigrantų sudėtį ir nėra, sudarė lietuviai. Remiantis anksčiau minėtais šaltiniais, galima teigti, kad iš 102 461 emigrantų apie 80% sudarė lietuviai.

Iš 5 lentelės matyti emigracijos intensyvumas. Daugiausia emigrantų

5 lentelė. Emigracija iš Lietuvos apskričių 1929—1939 m.

Apskritis	Šalys								Iš viso		Emigrantų skaičius 1000 gyvenojų
	JAV	Argentīna	Brazilija	Kanada	Uruguayus	Pietų Afrika	Palestina	kitos šalys	žmonių skaičius	%	
Alytus	332	774	447	125	294	32	203	46	2253	6,6	1,6
Biržai	152	560	113	96	64	292	65	20	1312	3,9	1,1
Kaunas	132	259	630	50	71	56	97	44	1339	3,9	1,1
Kaunas, m.	359	419	514	123	225	403	940	345	3328	9,8	3,0
Kėdainiai	102	468	177	73	88	247	106	26	1287	3,8	1,2
Kretinga	65	50	5	65	10	88	112	10	405	1,2	0,3
Marijampolė	200	547	140	251	71	41	171	75	1496	4,4	1,2
Mažeikiai	67	93	63	60	36	127	110	12	568	1,7	0,6
Panevėžys	246	683	197	272	281	405	87	19	2190	6,4	1,3
Panevėžys, m.	120	77	93	46	74	348	110	27	895	2,6	3,9
Raseiniai	189	389	120	82	66	164	131	35	1176	3,5	0,9
Rokiškis	118	622	500	134	127	312	31	34	1878	5,5	1,9
Seinai	104	217	141	130	95	14	49	35	785	2,3	1,6
Sakiai	80	192	25	84	20	6	36	4	447	1,3	0,5
Siauliai	242	743	336	145	320	393	125	60	2364	6,9	1,1
Siauliai, m.	35	166	263	25	43	215	240	39	1026	3,0	4,0
Tauragė	176	184	13	181	79	103	144	10	890	2,6	0,6
Telšiai	149	340	94	68	53	264	138	17	1123	3,3	1,1
Trakai	162	706	444	86	256	50	103	46	1853	5,4	1,8
Ukmergė	180	1055	555	199	110	183	77	78	2437	7,2	1,6
Utena	120	808	104	135	238	238	109	127	2489	7,3	1,9
Vilkaviškis	163	372	143	196	133	38	172	68	1285	3,8	1,3
Zarasai	14	79	432	28	33	121	40	21	768	2,3	1,4
Klaipėdos kr.	36	54	26	108	7	42	125	17	415	1,2	0,2
Nenurodyta	1	2	2	0	2	1	0	0	8	0,0	0,0
Iš viso	3944	9859	6321	2731	2693	4133	3521	1215	34 017	100,0	
%	10,4	29,0	18,6	8,0	7,9	12,1	10,4	3,6			

Lentelė sudaryta remiantis: Statistikos biuletenis, 1930, kovas, Nr. 3(77); Statistikos biuletenis, 1931, sausis, Nr. 1(87), p. 30; Statistikos biuletenis, 1932, sausis, Nr. 1(99), p. 37; LSM 1934 metams.—K., 1935, p. 48—49; LSM 1933 metams.—K., 1934, p. 50—51; LSM 1934 metams.—K., 1935, p. 51; LSM 1935 metams.—K., 1936, p. 54; LSM 1936 metams.—K., 1937, p. 54; LSM 1938 metams.—K., 1939, p. 54; LSM 1939 metams.—K., 1940, p. 55.

³⁵ Zydu draugijos Palestinos įstaigos pirmininko E. Grinbergo 1939 m. kovo 17 d. memorandumas VRM administracijos departamento direktoriui.—CVA, f. 1367, ap. 10, b. 314, l. 99—100.

vyko iš Kauno (9,8%) bei iš Utenos (7,3%), Ukmergės (7,2%), Šiaulių (6,9%), Alytaus (6,6%), Panevėžio (6,4%), Rokiškio (5,5%) ir Trakų (5,4%) apskričių. Gerokai mažiau išeivų iš Klaipėdos krašto, Seinų, Kretingos apskričių. Lentelėje taip pat apskaičiuotas emigrantų skaičius tūksstančiu kiekvienu apskrities gyventoju.

Intensyviausiais emigracijos metais, pvz., 1929 m., daugelyje apskričių, taip pat Kaune, Panevėžyje ir kt. nebebūdavo natūralaus gyventojų prieaugio. 1928—1929 m. emigrantų skaičiumi 10 000 gyventojų Lietuvą Europoje aplenkė tik Airija. Lietuvoje atitinkamai metams buvo 37,1 ir 69,0 emigrantų, Airijoje — 83,8 ir 70,7³⁶.

Tačiau 1929—1939 m. statistinių duomenų analizės negalima mehaniškai taikyti visiems 1920—1940 m. emigravusiems Lietuvos gyventojams.

ДАННЫЕ СТАТИСТИКИ ЛИТВЫ ОБ ЭМИГРАЦИИ В 1920—1940 ГГ.

А. ЭИДИНТАС

Резюме

Проанализированы данные статистики об общей численности эмигрантов из Литвы в 1920—1940 гг., о распределении литовских эмигрантов по отдельным странам, а также социальное, семейное, возрастное положение эмигрантов, выехавших в 1929—1939 гг. из Литвы.

На основании архивных и статистических данных подсчитано, что в 1920—1940 гг. из Литвы эмигрировало 102 461 чел. Из них 30 869 (30,1%) выехало в США, 24 982 (24,4%) — в Бразилию, 16 784 (16,3%) — в Аргентину, 7942 (7,8%) — в Канаду, 4437 (4,3%) — в Уругвай, 5264 (5,1%) — в другие страны, 7215 (5,1%) — в Южную Африку и 5008 (4,9%) — в Палестину. Литовцы составляли 80% всех эмигрантов. В Южную Африку и Палестину эмигрировали в основном евреи.

В 1920—1923 гг. основная масса литовской эмиграции выехала в США. Вторая волна эмиграции наблюдается в 1926—1930 гг. в основном в Южную Америку — Бразилию, Аргентину и Уругвай.

Более подробные данные статистики 1929—1939 гг. дают возможность проанализировать состав эмигрантов того периода. В 1929—1939 гг. из Литвы эмигрировало 34 017 жителей, из них 56,7% были литовцы, 36% — евреи. Среди этих эмигрантов крестьяне составляли 50,5, рабочие и ремесленники — 12,6%. Неженатые эмигранты насчитывали 63,2, женатые — только 33,3%. Выезжали в основном молодые люди; эмигранты до 50 лет составляли 93,8% всех эмигрантов. Эмигранты в Аргентину, Бразилию и Уругвай в большинстве были мужчины, большинство эмигрантов в США (60,5%), Канаду (50,8%), Палестину (51,3%) и Южную Африку (52,8%) составляли женщины.

Однако данные 1929—1939 гг. об эмигрантах Литвы не применимы для характеристики всех эмигрантов, выехавших в 1920—1940 гг.

³⁶ Vileišis V. Min. veik., p. 43 (lent.).